

curăți. Lasă deoparte sfaturile nepurtării de grijă și ale lenevirii tale. Nu te teme de ele. Cum au trecut cele de până acum, cu ajutorul harului lui Dumnezeu, așa vor trece și acestea, după ce își împlinesc misiunea. Ispitele sunt medicamente și plante tămăduitoare, care vindecă patimile cele văzute și rănilor noastre cele nevăzute.

Rabdă pentru a putea să câștigi cu fiecare dintre ispite, să dobândești plată, odihnă și bucurie în Împărăția cea cerească. Vine noaptea, noaptea morții, când nimeni nu mai poate lucra. De aceea, grăbește-te. Timpul este puțin. Să mai știi și aceasta: mai bine o zi în care viața a ieșit

biruitoare și încununată cu premii, decât ani mulți trăiți în nepurtare de grijă. Lupta unei singure zile, în deplină cunoștință și în simțirea sufletului, valorează mai mult decât cincizeci de ani fără cunoștință și în nepurtare de grijă. Fără luptă și fără vărsare de sânge nu aștepta să ajungi la eliberarea de patimi.

Pământul sufletului nostru face să crească mărăcini și buruieni după cădere. Avem nevoie de curățire. Acestea nu se smulg decât cu durere multă, cu mâini bătătorite și sângerânde și cu mult oftat. Plângi deci, varsă râuri de lacrimi pentru ca să se înmoaie pământul inimii tale. Și când pământul se va înmuia, mărăcinii se vor smulge mai ușor.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Luni: 08 septembrie** / 18:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Nașterea Maicii Domnului*
- **Vineri: 12 septembrie** / 18:00 – Sfântul Maslu
- **Sâmbătă: 13 septembrie** / 18:00 – Vecernia și Litia
- **Duminică: 14 septembrie** / 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Înălțarea Sfintei Cruci*
18:00 – Paraclisul Maicii Domnului

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

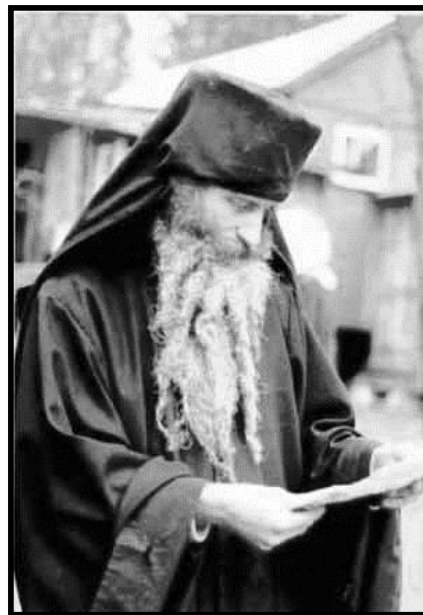
www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

*„Avem un Dumnezeu atât de bogat, cu un atât de mare Har,
iar noi trăim atât de sărăcăcios... Ne întristăm din te miri ce. E mare păcat!
Ar trebui să fim neîncetat bucuroși. Ar trebui ca viața noastră să fie neîncetat, zi de zi,
o uimire. Nu există zi în care Dumnezeu să nu ne dea o nouă simțire a vieții veșnice!”*
(Părintele Sofronie, Știu un om în Hristos, p.401)

♦ Nr. 85 / 07 septembrie 2014 ♦

PĂRINTELE SERAFIM ROSE

SĂ NU NE AFIRMĂM ORTODOXIA
CĂLCÂND ÎN PICIOARE PE ALȚII

Crescând în creștinismul ortodox până când credința devenise însăși substanța întregii sale ființe, Părintele Serafim îi sfătuia pe oameni să nu caute să-și afirme Ortodoxia „călcând în picioare” pe alții. Iată ce îi scria unui catehumen ortodox:

Întrucât te pregătești pentru Botez, îngăduie-mi să-ți în câteva sfaturi:

1. Să nu-ți îngădui să rămâi cantonat în aspectul exterior al Ortodoxiei – fie că e vorba de splendidele slujbe bisericești (acea „high church”) de care ai fost atras în copilărie, de rânduiala din afară (post, metanii, etc), de „corectitudinea” după canoane, etc. Toate acestea sunt bune și de folos, dar dacă le acorzi o importanță exagerată, o sa ai parte de necazuri și încercări. Tu vii la ortodoxie ca să-L primești pe Hristos, și nu ai voie să uiți niciodată acest lucru.

2. Să te ferești de atitudinea exagerat de critică. Nu spun să-ți anulezi intelectul și discernământul, ci mai curând să le subordonezi unei inimi pline de credință („inimă” însemnând nu doar „sentiment”, ci ceva mult mai profund – organul care îl cunoaște pe Dumnezeu). Din păcate, sunt unii convertiți care se cred foarte „isteți” și folosesc Ortodoxia ca pe un mijloc de a se simți superiori față de ortodocșii din alte jurisdicții. Desigur, teologia ortodoxă este mult mai profundă și mai de bun simț decât teologiile greșite ale Apusului modern, însă atitudinea noastră de temei față de ea trebuie să fie una de smerenie, și nu de mândrie. Convertiții care se mândresc că „știu mai bine” decât

catolicii și protestanții, ajung deseori să „știe mai bine” și decât preotul lor din parohie, și decât episcopul, și până la urmă și decât Părinții și întreaga Biserică!

3. Adu-ți aminte de faptul că supraviețuirea ta de creștin ortodox depinde în mare măsură de legătura nemijlocită cu tradiția vie a Ortodoxiei. Este ceva cu neputință de aflat din cărți, cu neputință de definit. Dacă atitudinea ta este smerită și fără criticism exagerat, dacă Îl așezi pe Hristos pe primul loc în inima ta și cauți să trăiești o viață normală, după rânduiala și practica ortodoxă, atunci vei avea parte de o astfel de legătură. Din păcate, majoritatea jurisdicțiilor ortodoxe din ziua de azi [...] pierd această legătură, datorită duhului lor lumesc. Dar mai este și o ispită „de-a dreapta”, purcezând din același hipercriticism despre care am vorbit. Biserica tradiționalistă (vechi-calendaristă) din Grecia se află într-un adevărat haos tocmai din această pricină, pentru că jurisdicțiile se luptă între ele și se anatemizează reciproc unele pe altele din pricina „corectitudinii canonice”, pierzând din vedere întreaga tradiție în probleme de o mult mai mare finețe [...].

Dumneata însuși ai destulă experiență de viață pentru a ști să te ferești de asemenea ispite, care sunt specifice mai mult celor tineri și neexperimentați; dar este bine să nu le uităm.

Sursa: Ieromonahului Damaschin, „Viața și lucrările Pr. Serafim Rose”, Ed. Sophia, București, 2005

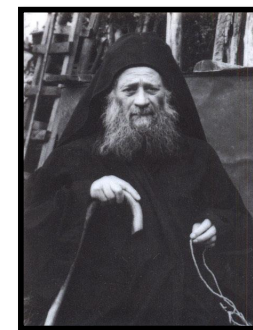
ARHIM. EMILIANOS SIMONPETRITUL

CELĂLALT, CEILALȚI, ALȚII

Trebuie să-i primești pe oameni așa cum sunt. Dacă vrei să-și schimbe cuvântul, viața, privirea, inima, dispoziția față de tine, nu e cazul să faci nimic. Dimpotrivă, se vor ridica războaie în inima ta, îndurerându-te pentru cele ce le-ai auzit, și te fac să te întristezi. Atunci vei începe și tu să te împotrivești, vrând să le răsplătești pentru câte ți-au făcut. Într-adevăr, omul îndurerat, melancolicul, cel care se împotrivește și se plânge, este cel chinuit, pentru că nu a priceput că ceea ce i-a spus sau i-a făcut celălalt, exact de aceea și are nevoie. Mântuirea noastră ar fi fost îndoielnică dacă celălalt nu ar fi fost exact cel care este, prin urmare, trebuie să-l accept așa cum este și cum se poartă față de mine, și nu numai să nu grăiesc împotriva, ci și să-l iubesc [...].

Dimpotrivă, dacă nu-l primesc pe celălalt, inima mi se învârtosează și mă doare. Într-adevăr, câți nu pot să se înțeleagă cu celălalt și să-l recunoască încep să aibă un dezechilibru în existența lor, să le judece pe toate, să răstălmăcească și să se dezvinovățească: „De ce-mi vorbești așa? Dar n-am vrut să spun asta, ci aceea, dar nu m-ai înțeles.” Își pierd toată viața ocupându-se de alții, stăpâniți de alții și robiți de alții.

Sursa: Arhim. Emilianos Simonopetritul, „Cuvinte Ascetice – Tâlcuire la Avva Isaia”, Ed. Sfântul Nectarie, Arad, 2010

CUVIOSUL IOSIF ISIHASTUL

CUVÂNT DE ÎMBĂRBĂTARE PENTRU CEI CĂZUȚI ÎN PĂCAT

Ai văzut cât a răbdat în ispită fratele despre care îmi scrii? La fel să faci și tu. Ridică cuget curajos în fața ispitelor ce vin spre tine. Ele oricum vin. Ai nevoie de ele. Altfel nu te poți